

اخبار کارگری

کارکنان سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی:

طرح طبقه‌بندی باید اجرا شود

کارکنان مدت موقت سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی نسبت به عدم اجرای قانون طبقه‌بندی مشاغل معترضند.

این کارکنان با بیان اینکه در هفته جاری برای مطالبه حقوق قانونی خود مقابل دفتر مدیریت سازمان تجمع کردیم و پیگیر حقوق خود شدیم، به ایلنا گفتند: حکم قانونی وزارت کار درباره اجرای طبقه‌بندی مشاغل باید اجرا شود. این طبقه‌بندی باید از سال ۱۳۹۰ به اجرا درمی‌آمد که به‌رغم وعده‌های داده شده هنوز به مرحله اجرا در نیامده است.

این کارکنان می‌گویند در بین حدود ۳۰ هزار شاغل منطقه ویژه، مابندترین وضع معیشتی را داریم. اگر طرح طبقه‌بندی اجرایی شود تا اندازمای معیشت ما بهبود می‌یابد و گر نه باید با حقوق‌های بسیار پایین‌تر از کارکنان رسمی و قرارداد دائم کارکنیم. این کارکنان از مدیریت منطقه ویژه درخواست دارند چاره‌زودتر به قانون عمل کرده‌ودر وضعیت معاش کارکنان مدت موقت، بهبود حاصل کند.

برگزاری هشتمین دور از تجمع اعتراضی کارگران لاستیک پارس

کارگران لاستیک پارس ساوه، دیروز در هشتمین روز متوالی دست‌از کار کشیده‌ودر محوطه مجتمع تجمع اعتراضی ترتیب دادند. به گزارش ایلنا، یکی از این کارگران بایان اینکه خواسته اصلی ما، حل مشکل صندوق پس‌انداز و استرداد پول‌هایی است که در سال‌های گذشته در آن اندوخته کرده‌ایم، می‌گوید: از سال ۹۷ که مجتمع به بخش خصوصی واگذار شد، دیگر ریالی وام به کارکنان ندادند. ما خواستار این هستیم که صندوق وام کاملاً برچیده شده‌وپول‌های کارگران به‌اضافه سهم پنج درصدی که هر ماه کارفرما قبلاً برای هر کارگر واریز کرده، بازگردانده شود.

این کارگر تأکید می‌کند: کارفرما حاضر به پذیرش خواسته‌های کارگران نیست و مسئولیتی در قبال دیون شرکت قبل از واگذاری برعهده نمی‌گیرد. کارگران لاستیک پارس می‌گویند: حتی عیدی‌ها را به حساب کارگران واریز نکردده‌اند. پیشتر قول داده بودند که عیدی‌ها واریز می‌شود اما هنوز به این وعده وفا نکرده‌اند و به نظر می‌رسد هیچ توجهی به مطالبات کارگران ندارند.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس: حقوق کارگران با توجه به قدرت پرداخت کارفرمایان تعیین شود

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس معتقد است که بهترین نحوه اصلاح حقوق کارگران از طریق اعمال معافیت مالیاتی برای کارفرمایان و کاهش قیمت مواد اولیه مورد نیاز آنها امکان پذیر است.

حسن لطفی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت گفت: شورای عالی کار متشکل از نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت است که باید میزان افزایش حقوق کارگران به تأیید آنها برسد، ضمن اینکه باید متناسب با وضعیت اقتصادی کنونی کشور تصمیم‌گیری کنند.

نماینده رزن و درگزین در مجلس ادامه داد: معمولاً مفروضاتی که در این زمینه در نظر گرفته شده با واقعیات موجود در جامعه فاصله‌یادی دارد، کم‌اینکه ممکن است مابخواهیم حقوق کارگران را ۷ میلیون تومان تعیین کنیم اما باید به این نکته هم توجه کرد که بخش خصوصی هم باید بتوان پرداخت این مبلغ را داشته باشد.

وی تصریح کرد: تحمیل فشار اقتصادی بر کارفرمایان باعث می‌شود که کارگاه‌خود را تعطیل کرده‌ودر پی آن تعداد زیادی از کارگران بیکار شوند، همچنین فشار ناشی از مشکلات اقتصادی بر کارگران نیز باعث می‌شود که انگیزه‌های برای انجام وظایف خود نداشته باشند بنابراین تمام این موارد باید در این شورا مورد بررسی قرار گرفته‌ودر نهایت یک درصدی افزایش مشخص شود اما تعیین رقمی مشخص برای تمام کارگران اقدامی غیر کارشناسانه است.

این نماینده مجلس یادآور شد: ما باید برای رفع مشکلات اقتصادی کارگران، آمار دقیقی از تعداد آنها و وضعیت درآمد و هزینه‌کردهای تمام کارگاه‌ها و کارخانجات موجود در کشور داشته باشیم.

هیچ کارگر خوبی که از سطح تخصص و مهارت بالا بر خوردار است، حاضر نیست با این دستمزدهای ناچیز کار کند. وضع به گونه‌ای است که فرد برود چند ساعت مسافر کشی کند، بیشتر از حداقل حقوق رسمی، درآمد دارد

باشد و به هر جا که امکانش فراهم باشد، مهاجرت نکنند، باید دستمزد را واقعی کنند.

این نماینده کارگری در پایان با تأکید بر اهمیت بسیار واقعی شدن دستمزد می‌گوید: حداقل مزد مصوب شورای عالی کار، از اهمیت و گستره اعمال وسیعی بر خوردار است. علاوه بر چند میلیون کارگر شاغل، معاش حدود ۳ میلیون بازنشسته نیز به افزایش حداقل دستمزد در شورای عالی کار وابسته است.

کاری نکنند که در سال آینده باز هم شاهد اعتراضات کارگران و بازنشستگان باشیم. مزدی که تعیین می‌شود، ضامن حیات و ممات کارگران بازنشسته است؛ کارگرانی که بعد از سال‌ها زحمت و مرارت برای تولید و سازندگی این مملکت، امروز در ایام بازنشستگی بیش از هر چیز، سزاوار یک زندگی و معیشت شایسته و بی‌دغدغه هستند. کارفرمایان و دولت امسال متفاوت از سال‌های قبل و با واقع‌بینی به سر میز مذاکره بیایند و تبعات اقتصادی و اجتماعی افزایش عادلانه دستمزد را صادقانه تحلیل کنند.

این حد رونق گرفته و نیروهای کار را به سمت خود جذب کرده است. به گفته اسدی، دیگر انگیزه‌های برای کار نیست چون سه میلیون تومان، اندازه هزینه سفره‌های خانوار نیست و با این پول کارگر چطور اجاره خانه بدهد و هزینه‌های درمان را پوشش بدهد؟ اسدی می‌گوید: یک کارفرما یا مدیر خوب، مدیری است که هوای کارگر خوبش را دارد و حامی واقعی شدن دستمزد است چرا که اگر دستمزد کارگر، واقعی شود انگیزه او برای کار و تولید بیشتر می‌شود و باز خود کارفرما منتفع می‌شود چرا که راندمان تولید و بهره‌وری بنگاه، ارتقا می‌یابد. واقعی شدن دستمزد به نفع همه گروه‌هاست و باید دستمزد را فرایندی و سیستماتیک ببینند و به همه تبعات آن توجه کنند.

اسدی بر واقعی شدن شاخص‌های مذاکره مزدی تأکید دارد و می‌گوید: باید شاخص‌های واقعی و عینی در مذاکرات مدنظر قرار بگیرد. مذاکره باید بر اساس واقعیات زندگی اجتماعی کارگران پیش برود. امروز هزینه‌های واقعی زندگی کارگران، بر اساس نرخ دلار است بنابراین نسبت دستمزد به دلار و هزینه‌های دلاری زندگی باید در مذاکرات مزدی، مبنای قرار بگیرد.

آیا واقعاً عادلانه است که یک کارگر برای یک ماه کار کردن، فقط ۱۰۰ دلار دستمزد بگیرد؟ کجای جهان، چنین نسبت ناعادلانه‌ای برقرار است؟ مگر کارگر ایرانی که سطح خوبی از مهارت و تخصص را دارد، نباید بتواند با دستمزد دریافتی خود زندگی کند؟ اگر می‌خواهند نیروی کار به کار کردن رغبت داشته

و یک‌سوم میانگین دوره ۹۶-۱۳۶۸ است. دستمزدهای بخش مهمی از کارکنان غیر رسمی هم کمتر از ۱۰۰ دلار در ماه است.

این کارشناسی اقتصادی با تأکید بر اینکه «مزد کارگر» منجمد شده و ثابت مانده اما همه هزینه‌ها افزایش یافته، می‌گوید: افزایش ۱۳۰ درصدی قیمت دلار نسبت به آبان ۱۳۹۸، حذف ارز ترجیحی کالاهای اساسی و در سوی دیگر هرج و مرج کامل اقتصادی و آزادی عمل بنگاه‌های خصوصی -رانتی و تحریک فعالیت‌های سفته‌بازانه و سوداگرانه توسط عوامل وابسته به دولت، منجر به شوک دوم قیمت‌ها و گرانی و افزایش قیمت اغلب کالاها، از آب معدنی گرفته تا ورق فولاد و مسکن، متناسب با قیمت دلار شده است.

فقط سربالای از این رقم، می‌توان مذاکره کرد.

رونق مشاغل کاذب در خلاء واقعی شدن دستمزد

نماینده کارگران در مذاکرات مزدی می‌گوید: ما سال‌هاست نسبت به موضوع تأثیر دستمزد در رونق تولید تذکر داده‌ایم اما دولتی‌ها و کارفرمایان نادیده گرفتند. معتقدم اگر امسال هم نسبت به موضوع بی‌تفاوت باشند سال آینده کارفرمایان باید در به‌در و معطل کارگر خوب و باتجربه باشند چرا که دیگر هیچ کارگر خوبی که از سطح تخصص و مهارت بالا بر خوردار است، حاضر نیست با این دستمزدهای ناچیز کار کند. یک نیروی کار با سابقه و متخصص یک ماه برود سر کار که ماهی سه میلیون تومان دستمزد بگیرد؟ این کاررانی کند. الان اوضاع به گونه‌ای است که فرد برود چند ساعت بعد از ظهر در اسنپ کار کند یا مسافر کشی کند، بیشتر از حداقل حقوق رسمی، درآمد دارد و به همین دلیل است که مشاغل غیر رسمی تا

آخر این قشر فقط به افزایش عادلانه دستمزد معترضند و در مقابل بالا کشیدن سایر نرخ‌های تولید، غالباً سکوت اختیار می‌کنند!

اسدی در توضیح بیشتر می‌افزاید: در روزهای گذشته مجلس مصوب کرد که هزینه برق بنگاه‌های بزرگ تا مهر ۲۰۰ درصد افزایش یابد. کارفرمایان هیچ حرفی نزدند و اعتراضی به این مساله نداشتند ولی وقتی بحث حقوق کارگر می‌شود، همگی به یک‌باره حساس می‌شوند و با تمام توان، در مقابل افزایش عادلانه و قانونی دستمزد، ایستادگی می‌کنند. اگر واقعاً می‌خواهیم جهش تولید داشته باشیم و تولیدمان رونق بگیرد، باید به مهم‌ترین عامل رونق و بهره‌وری یعنی «مزد کارگر» توجه کنیم. اگر مزد کارگران واقعی نشود، تولید رونق نخواهد گرفت.

دستمزد ۹۹، حدود ۱۰۰ دلار است

«احسان سلطانی»، پژوهشگر اقتصادی، در نموداری که تهیه کرده است، میزان دستمزد کارگران را بر اساس قیمت دلار در طول سال‌های اخیر نشان داده است.

سلطانی با استناد به این نمودار می‌گوید: حداقل دستمزد قانونی نیروی کار کشور در سال ۱۳۹۹ به ۱۱۰ دلار و در اسفند ماه این سال به ۱۰۰ دلار سقوط کرده که حدود یک‌سوم رقم دستمزد سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵، یک‌پنجم سال ۱۳۸۹ و پایین‌ترین میزان در سه دهه گذشته است. با در نظر گرفتن ارزش حقیقی (قدرت خرید) دلار، ارزش حداقل دستمزدها در سال جاری کمتر از کم و بیش یک‌دوم سال‌های قبل از ۱۳۹۷

است. به گفته وی، لاقابل باید به اندازه افزایش هزینه‌ها در طول سال جاری یا همان تفاضل دو سبد معاش که برابر با یک میلیون و ۹۵۰ هزار تومان است، دستمزد را افزایش دهند.

او تأکید می‌کند: این رقم حداقلی، خط قرمز گروه کارگری در مذاکرات مزد است؛ رقمی که دیگر قابل مذاکره و بحث نیست و

قوه قضاییه به مشکلات کنتورسازی و کارگران آن رسیدگی کند

است. مطابق سیاست‌های کلی خصوصی‌سازی که مبنی بر اعمال حاکمیت دولت و جلوگیری از انحصار طلبی در این نوع صنایع است، متأسفانه اغلب دیده شده که این صنایع در انحصار کامل مالک قرار گرفت و اعمال برخی نظارت‌ها و اقدامات مناسب از جانب دولت صورت نپذیرفته است.

در ادامه این نامه آمده است: «استان قزوین به‌عنوان یکی از نقاط صنعتی کشور از آفت واگذاری‌های نادرست، بی‌نصیب نبود. در ابتدا شرکت تولیدی شیشه قزوین در سال ۷۴ و در

شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی با تشریح وضعیت بد واحدهای تولیدی در قزوین، در نامه‌ای از ابراهیم رئیسی درخواست کردند رسیدگی به وضعیت شرکت کنتورسازی و کارگران آن را در اولویت قرار دهد.

به گزارش ایلنا، در بخشی از این نامه آمده است: «در سال‌های اخیر شاهد اقدامات و پیگیری موثر قوه قضاییه برای مقابله با فساد در کشور بوده‌ایم و این مهم موجب دلگرمی و مشارکت اقشار مردم در مبارزه با فساد شده است... طبق آمارهای برآورد شده، در دهه‌های گذشته سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی تمام و کمال اجرا نشد و در مسیر درستی قرار نگرفت که موجب ضربه چشمگیری به صنایع و کارخانجات کشور شد. ضربان متعادل اقتصاد کشور در گرو سرمایه‌های در گردش مفید و البته تولید داخلی است و شوک حاصل از این کارکرد نادرست به صنایع کشور، موجب التهاب نظام اقتصادی و نزول آن می‌شود. تمامی این مسائل زنجیر هوار وابسته به واگذاری صنایع و بنگاه‌های اقتصادی کشور به افراد صاحب تخصص و شایستگی در بخش خصوصی

